

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (nyolcadik tanács)

2014. november 6.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — A Bíróság eljárási szabályzata 53. cikkének (2) bekezdése — Nyilvánvaló elfogadhatatlanság — A ténybeli háttér kellően részletes ismertetésének, valamint az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adandó válasz szükségességét igazoló indokoknak a hiánya”

A C-366/14. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság (Magyarország) a Bírósághoz 2014. július 28-án érkezett, 2014. július 11-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Herrenknecht AG**

és

a **Hév-Sugár Kft.**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: C. Toader (előadó), a nyolcadik tanács elnökeként eljáró bíró, E. Jarašiūnas és C.G. Fernlund bírák,

főtanácsnok: N. Jääskinen,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint a Bíróság az eljárási szabályzata 53. cikkének (2) bekezdése alapján, indokolt végzéssel határoz,

meghozta a következő

Végzést

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL 2001. L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.) 23. cikke

* Az eljárás nyelve: magyar.

(1) bekezdésének és a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, Rómában, 1980. június 19-én aláírásra megnyitott egyezmény (HL L 266., 1. o.; magyar nyelvi változat: HL 2005. C 169., 10. o., a továbbiakban: Római Egyezmény) 3. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.

- 2 E kérelem előterjesztésére a Herrenknecht AG (a továbbiakban: Herrenknecht), német jog szerint alapított vállalkozás és a Hév-Sugár Kft. (a továbbiakban: Hév-Sugár), magyar jog szerint alapított társaság közötti, bérleti díj megfizetésére vonatkozó jogvitában került sor.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 44/2001 rendelet 23. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„Ha a felek, akik közül egy vagy több valamely tagállamban lakóhellyel rendelkezik, egy bizonyos jogviszonnyal kapcsolatban felmerült vagy a jövőben felmerülő jogviták eldöntésére valamely tagállam bíróságának vagy bíróságainak joghatóságát kötik ki, a megállapodás szerinti bíróság vagy bíróságok rendelkeznek joghatósággal. Az ilyen joghatóság a felek eltérő megállapodásának hiányában kizárólagos. Az ilyen joghatóságot kikötő megállapodást meg lehet kötni:

- a) írásban vagy szóban, amelyet írásban megerősítettek; vagy
- b) a felek között korábban kialakított gyakorlatnak megfelelő formában; vagy
- c) nemzetközi kereskedelemben annak a szokásos gyakorlatnak megfelelő formában, amelyet a feleknek ismerniük kell, vagy ismerniük kellett volna, és amelyet az ilyen kereskedelemben az érintett ügylet szerződésével azonos típusú szerződések szerződő felei széles körben ismernek, és rendszeresen betartanak.”
- 4 A Római Egyezmény 3. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A szerződésre a felek által választott jog az irányadó. A jogválasztásnak kifejezettnek kell lennie, vagy annak a szerződés rendelkezéseiből vagy az eset körülményeiből kellő bizonyossággal megállapíthatónak kell lennie. Választásukkal a felek a szerződés egészére vagy annak csak egy részére alkalmazandó jogot határozhatják meg.”

A magyar jog

- 5 Az alkalmazandó nemzeti jogi rendelkezések lényegében az uniós jogi rendelkezéseket veszik át.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 6 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy 2008. július 11-én a Herrenknecht mint bérbeadó és a Hév-Sugár mint bérlő adásvételi szerződéssel vegyes bérleti szerződést kötöttek, melynek értelmében előbbi alagútfúrás céljából építőipari gépeket adott bérbe az utóbbinak. E szerződésben azt is kikötötték, hogy a Herrenknecht a szerződés tárgyát képező berendezést a bérleti időszak lejáta után értékesíti a Hév-Sugárnak.
- 7 A szóban forgó szerződéshez öt melléklet kapcsolódik, melyek különböző szerződéses kikötéseket tartalmaznak, és amelyekben a kérdést előterjesztő bíróság szerint szerepelnek olyan záradékok is, amelyek jogvita esetére vagy valamely választottbíróság – ahogyan az e szerződés

1. számú mellékletében szerepel –, vagy valamely rendes bíróság – ahogyan az az említett szerződés 2. és 4. számú mellékletéből kitűnik – joghatóságát kötötték ki. Ez utóbbi esetben abban is megállapodtak, hogy jogvita esetén a felperes választhat a kijelölt német vagy magyar bíróság joghatósága között.
- 8 Továbbá jogvita esetére a szóban forgó szerződés termékek szállítására vonatkozó 1. számú melléklete a német jogot jelölte meg alkalmazandó jogként, míg e szerződésnek a személyzet biztosítására, illetve az általános bérleti feltételekre vonatkozó 2. és 4. számú melléklete a svájci jogot jelölte meg alkalmazandó jogként.
- 9 A kérdést előterjesztő bíróság a Herrenknecht által indított, bérleti díj megfizetése iránti kereset tekintetében hivatalból vizsgálta saját joghatóságának fennállását, tekintettel arra, hogy a felek szerződésükben a joghatóságot tekintve eltérő tartalmú kikötéseket tettek.
- 10 Így annak megállapítása mellett, hogy Magyarországon az alapügyben szereplő jogvita elbírálására általános illetékességgel rendelkezik, e bíróság azt kérdezi, hogy ő maga vagy más, a felek joghatóságra vonatkozó kikötései által kijelölt bíróság rendelkezik-e kizárólagos joghatósággal a 44/2001 rendelet 23. cikke (1) bekezdésének megfelelően, és hogy a Herrenknechtet megillette-e a szóban forgó szerződésben kikötött bíróságok közötti szabad választás joga.
- 11 Emellett a kérdést előterjesztő bíróság arra keres választ, hogy jelen ügyben mely jog alkalmazandó, tekintettel a Római Egyezmény 3. cikkének (1) bekezdésére, és arra, hogy a szerződő felek a szóban forgó szerződés különböző mellékleteiben mind a német, mind a svájci jogot alkalmazandó jogként jelölték meg.
- 12 E körülmények között a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Hogyan kell értelmezni a 44/2001 rendelet 23. cikkének (1) bekezdését olyan szempontból, hogy mely bíróság rendelkezik kizárólagos joghatósággal, ha a szerződő peres felek a közöttük létrejött szerződésből eredő jogvita elbírálására a szerződéshez kapcsolódó Általános Szerződési Feltételekben különböző bíróságok joghatóságát kötötték ki, továbbá a felperest a kizárólagosan és vagylagosan kikötött bíróságok között szabad választás joga megilleti-e[,] és levonható-e az a következtetés, hogy a jelen eljáró bíróság kizárólagos joghatósággal rendelkezik?
- 2) Hogyan kell értelmezni a Római Egyezmény 3. cikkének (1) bekezdését a szerződés elbírálására irányadó anyagi jog szempontjából, ha [a] felek a szerződéshez kapcsolódó Általános Szerződési Feltételekben a szerződésre irányadó jogként különböző tagállamok jogát jelölték meg[,] és ezen esetben alkalmazandó jogként melyik az irányadó?”

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságáról

- 13 A Bíróság eljárási szabályzata 53. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a kérelem, illetve a kereset nyilvánvalóan elfogadhatatlan, a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően – az eljárás folytatása nélkül – az eljárás során bármikor indokolt végzéssel határozhat az ügyben.
- 14 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 267. cikkel bevezetett eljárás a Bíróság és a nemzeti bíróságok közötti együttműködés eszköze, amelynek révén az előbbi az utóbbiak által eldöntendő jogviták megoldásához szükséges támpontokat nyújt az uniós jog értelmezése terén (lásd ebben az értelemben: Geistbeck-ítélet, C-509/10, EU:C:2012:416, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; Impacto Azul ítélet, C-186/12, EU:C:2013:412, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 15 Ugyancsak az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az uniós jognak a nemzeti bíróság számára hasznos értelmezése megköveteli, hogy a nemzeti bíróság meghatározza az általa feltett kérdések ténybeli és jogszabályi hátterét, vagy legalábbis kifejtse azokat a ténybeli körülményeket, amelyek e kérdések alapulnak. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatnak ezenkívül pontosan meg kell jelölnie azon okokat, amelyek arra indították a nemzeti bíróságot, hogy felvesse az uniós jog értelmezésének kérdését, és amelyek alapján szükségesnek tartotta előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé terjeszteni a kérdését (Mulders-ítélet, C-548/11, EU:C:2013:249, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 16 Ezek az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tartalmára vonatkozó követelmények kifejezetten szerepelnek az eljárási szabályzat 94. cikkében, és tükröződnek az Európai Unió Bírósága által a nemzeti bíróságok számára az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek előterjesztésére vonatkozóan megfogalmazott ajánlásokban is (HL 2012. C 338., 1. o.). Ezen ajánlások 22. pontjából többek között kitűnik, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelemnek „kellően teljesnek kell lennie, valamint tartalmaznia kell valamennyi releváns adatot annak lehetővé tétele érdekében, hogy a Bíróság, valamint az észrevételek előterjesztésére jogosult érdekelt megérthessék az alapeljárás ténybeli és jogi hátterét” (lásd ebben az értelemben: D’Aniello és társai végzés, C-89/13, EU:C:2014:299, 20. pont).
- 17 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozatokban szereplő információknak nem kizárólag azt kell lehetővé tenniük, hogy a Bíróság hasznos válaszokat adhasson, hanem azt is, hogy a tagállamok kormányai és az egyéb érdekelt az Európai Unió Bírósága alapokmányának 23. cikke értelmében észrevételeket terjeszthessenek elő. A Bíróság feladata arra ügyelni, hogy ez a lehetőség biztosított legyen, figyelemmel arra a tényre, hogy e rendelkezés értelmében csak az előzetes döntéshozatalra utaló határozatokat közlik az érdekelttel (lásd: Adiamix-végzés, C-368/12, EU:C:2013:257, 24. pont; Mlamali-végzés, C-257/13, EU:C:2013:763, 24. pont).
- 18 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat nyilvánvalóan nem felel meg a jelen végzés 15. és 16. pontjában említett követelményeknek.
- 19 Először is, noha a kérdést előterjesztő bíróság további pontosítás nélkül „bérleti díjtartozás iránt indított perként” határozza meg az alapügy tárgyát, nem ismerteti azon ténybeli hátteret, amelyen a két kérdés alapul. Pontosabban nem mutatja be az említett jogvita tárgya és az alapügyben szóban forgó szerződésben vagy annak egyik mellékletében található különös szerződéses kikötés közötti esetleges kapcsolat fennállását.
- 20 Amennyiben ilyen kapcsolat például az alapügyben szóban forgó szerződés 2. vagy 4. számú mellékletével fennállna – amely feltételezés azonban az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból nem vezethető le –, a felek joghatóság megválasztására vonatkozó akaratautonómiája elismerésének elve alapján a kérdést előterjesztő bíróság volna illetékes, az egyetlen alkalmazandó jog pedig a svájci jog volna.
- 21 Továbbá hiányzik a kérdést előterjesztő bíróság joghatóságának felek általi esetleges vitatására vonatkozó kifejezett utalás is, e bíróság ugyanis illetékességének hivatalból történő vizsgálatának említésére szorítkozik. Az ilyen utalás különösen azért lett volna hasznos, hogy megerősítse a felek joghatóságra vagy az alkalmazandó jog kijelölésére vonatkozó szerződéses kikötésekben kifejezett szándékát.
- 22 Végül, és e megfontolásokra tekintettel, a kérdést előterjesztő bíróság nem fejt ki kellően világosan és pontosan azon indokokat, amelyek az uniós jog értelmezésére vonatkozó kérdések megfogalmazására vezették.

- 23 E körülmények között a Bíróság nem tud hasznos választ adni az előterjesztett kérdésekre, és az eljárási szabályzat 53. cikkének (2) bekezdése alapján már az eljárás e szakaszában meg kell állapítani, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem nyilvánvalóan elfogadhatatlan.

A költségekről

- 24 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság (Magyarország) 2014. július 11-i határozatával előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-366/14. sz. ügy) nyilvánvalóan elfogadhatatlan.

Aláírások